

na dlečením webu: www.dltm.cz a vyhrcete odměnu.
Nejkrásnější a nejhezčí fotky z veletrhu v Casopisu ZDILAVA.

nockostelu@dltm.cz do 31. 7. 2023

Fotografie s uvedeným jménem a kontaktem poslat na e-mail:
Zapojit do soutěže se mohou jednotlivci i skupiny.
Kluci se mohou proměnit na **RYTÍŘE** a poslat své rytířské foto.

A, že je to spíš pro holky? Nejen...!

Popř. si vyráb svou podle vlastních představ.

Který je také ke stažení na **nockostelu.cz** v tiskovinách,
Stačí je vystříhnout z tohoto letáků,

s růžíkovou čelenkou nebo kouzlenou v prevlékni.
a poslat svou fotografií

Proměň se v JEDNU Z TECHTO VZÁCNÝCH OSOBNOSTÍ

SV. ZDILAVĚ Z LEMBERKA

V ÚCTĚ K PATRONCE LITOMĚŘICKÉ DIECEZE

A

SV. TERÉZIE Z LISIEUX

U PRILEŽITOSTI 150. VÝROČÍ NAROZENÍ

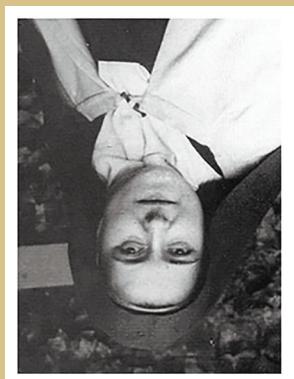
SOUTĚŽ pro děti

Biskupství litoměřické vydává k NOCI KOSTELU 2023

reholní oblev, kříz, růže
Attributy:

letečů, nemocných, Françoise
zahradníků, misijnářů, Karmelitek,
Patronka:

Po své smrti sešlu na zemi děst růží.
na zemi nesustále pomáhat ji my.
Chci trávit své nebe tím, že budu
bude Bůh také plnit má přání.
Doufám proto, že po smrti
Vzdychy jsem plnila vůli Boží.
Před svou smrtí řekla:

Terezíno křehké zdraví trvalo v klasické nevydrželo. V roce 1896
začala káslat krev, o rok později zmíela na tuberkulózu.

Zivot v klasické karneleitk je trvaly. Střídala se manuální práce, chorová modlitba, a to tak, že na spanek je využazeno jen 6 až 7 hodin. Terezína naopak své převorky navíc poslala své vzpomínky z dětství, tak vezítku spis dnes znamy jako Dejiny duse.

Casto ji trýznila myšlenka, že ji Bůh opus-
rovnané, ale trpěla celý život stály žízkoští.
Terezíne sice naveneck působila velice vy-
boží lásce.

Terezína od dítěte jezdí a sváte Táře.
V Lisieux se z Terezíny Martiniové stávala ses-
meli, matky Marie Gonzagy. V Karnele-
chorobné autoritativní předsudkem kar-
meli po určitou dobu vše doproválo až
karmelitky v Lisieux ji měly za pyšnou
a domyslivou, protzte ji prilis neroz-
ho biskupa.

a Terezíne musela mít povolení diecézni-
sel o tom vědět i tehdejší papež Lev XII.
rádu karmelitek. Byla prilis malá, mu-
zcela výjimečným způsobem přijata do
V patnácti letech byla Terezína Martiniová
začala se mohou proměnit na Rytíře.

150. VÝROČÍ NAROZENÍ

SVATÁ TEREZIE Z LISIEUX

Svatá Terezie z Lisieux (2. ledna 1873, Alençon – 30. září 1897, Lisieux), vlastním jménem Thérèse Martin a řeholním jménem Terezie od Dítěte Ježíše a svaté Tváře, někdy označovaná též jako „Terezička“ nebo „Terezie od Ježíška“, byla francouzská řeholnice nyní uctívaná jako katolická světice, panna a mystička, velká postava karmelitánského rádu. Pius XI. ji v roce 1925 svatořečil a papež sv. Jan Pavel II. ji v roce 1997 v apoštolském listě *Divini Amoris Scientia* prohlásil za učitelku církve (*Doctor Amoris*).

Terezie se narodila 2. ledna 1873 v Alençon jako nejmladší z devíti dětí Louise Martina a jeho manželky Zélie, rozené Guérinové (roku 2015 byli svatořečeni). Měla čtyři sestry: Marii (*1860), Pavlínou (*1861), Leonii (*1863) a Célinu (*1869), další čtyři sourozenci (sestry Helena a Melanie a dva bratři zemřeli v dětském věku ještě před Tereziiným narozením). Terezii byla při křtu za kmotru její sestra, tehdy třináctiletá Marie. První roky svého života prožila Terezie v Alençon, po smrti Zélie Martinové (zemřela 28. srpna 1877) se celá rodina přestěhovala do Lisieux, kde žil se svou rodinou bratr Tereziiny matky, Isidor Guérin.

Terezie vyrůstala v katolické rodině. Od roku 1881 navštěvovala školu benediktinek v Lisieux. Když jí bylo 9 let, roku 1882, vstoupila její sestra Pavlína, kterou Terezie považovala za svou druhou matku, do kláštera karmelitek v Lisieux a přijala řeholní jméno s. Anežka od Ježíše. Pavlínu posléze (roku 1886) následovala i nejstarší ze sester Martínových, Marie. Terezie již od dětství cítila povolání k zasvěcenému životu a toužila se, stejně jako její sestry, stát karmelitkou.

SOUTĚŽ NOCI KOSTELŮ

SVATÁ ZDISLAVA

Na Českomoravské vysočině u města Žďáru poblíž Velkého Meziříčí je město Křižanov se zámkem, rodiště Zdislavino. Je tedy rodem Moravanka. Narodila se někdy po roce 1220. Přesné datum neznáme. Její rodiče byli značně zámožní, vzdělaní a velmi zbožní. Zdislava měla mladší sourozence, tři sestry a bratra: Eufemii, Elišku, Libuši a Petra. Zdislava, Eufemie a Eliška se provdaly za české velmože a získaly si později mnoho chvály svým ctnostním životem, zvláště Zdislava.

Své dětství a dívčí léta prožila Zdislava ve vzorném rodinném prostředí na hradě Křižanově a patrně i v Brně, kde byl pan Přibyslav purkrabím. Rodiče jí poskytli všeestrannou výchovu. Po jejich vzoru měla Zdislava velikou úctu ke stavu kněžskému a řeholnímu. Když jednou slyšela o šťastném životě poustevníků, rozhodla se je následovat. Nepozorovaně se vytrácela z křižanského hradu do nedalekých lesů, kde se snažila myslit jen na Boha, postila se a odpírala si pohodlí. Tajemně šumící lesy, odraz nebe v hladinách křižanských rybníků, všechn šepot boží přírody, nápopovědi čehosi nesmírného a silného rozněcovali její dětskou fantazii a naléhavou touhu po kráse, hloubce a vznešenosti něčeho, čemu ještě dobře nerozuměla. Vrozený sklon ke zbožnosti zapouštěl v mladičké Zdislavě kořeny stále hlubší.

Zdislava dospěla podle svědectví kronikáře v krásnou dívku a nejraději by byla vstoupila do sboru řeholních panen v některém klášteře. Měla jakési vnitřní podvědomé tušení o krátkosti svého života, a proto toužila žít v nejtěsnějším spojení s Bohem. On však chtěl, aby vstoupila do manželství a stala se matkou. Zdislava se provdala mladičká, bylo jí asi něco přes patnáct let, za Havla z rodu Markvarticů, pána na hradě Lemberku v severních Čechách. Po svatbě na Křižanově se tedy přestěhovala do pohraničních hvozdů severních Čech. Cestou tam se jistě zastavila v Praze, vždyť její rodiče žili v těsném přátelství s královskou rodinou.

Zdislava žila na hradě Lemberku v severních Čechách jako hradní paní a světice. Na hradě bývalo rušno, ale v jejím nitru byl vždy klid, pramenící z Boží milosti. Plnila všechny společenské povinnosti svého stavu a pečlivě se přitom starala o svou rodinu. Narodily se jí čtyři děti (Havel, Markéta, Jaroslav a Zdislav). Nejstarší Havel se stal důstojným nástupcem svého otce a zaujal přední místo ve společnosti českých velmožů. Podobně i další synové dosáhli význačného postavení v českém království.

Se svým manželem Havlem postavila Zdislava v blízkém městě Jablonném chrám svatého Vavřince s klášterem pro dominikány. Tento řád s apoštolským zaměřením si Zdislava tak oblíbila, že do něj vstoupila jako laická spolupracovnice, zůstavajíc ovšem v manželství.

Ač byla vznešenou hradní paní, přece s radostí často navštěvovala chudé, v nichž viděla očima víry samotného Ježíše Krista. Poutníci, nemocní a potřební nalézali u ní vždy nejlaskavější přijetí. Podporovala je, kde jen mohla a sama žila skromně. Byla proto všemi milována a nazývali ji matkou chudých.

Její svatost se potvrzovala i podivuhodnými skutky, které skrze ni učinil Bůh. V kronice Dalimilově čteme: „Pět mrtvých boží mocí vzkřísil, mnoha slepým zrak vrátila, chromých a malomocných mnoho uzdravila a nad jinými ubohými veliké divy činila“ (Dalimil 87, 5). Její příkladný život, naplněný láskou k Bohu a lidem, plný touhy po záchrane duše, a její zázračná moc pomáhající tělesně trpícím jsou názorně zachyceny na 24 obrazech, které jsou zavěšeny kolem její hrobky pod kostelem sv. Vavřince v Jablonném. Tato paní svatého života pomáhá mimořádně i dnes všem, kdo se na ni obracejí ve svých duchovních i tělesných záležitostech. Dokladem jsou četná poděkování a dary k jejímu hrobu.

Paní Zdislava se nedožila vysokého věku. Byla chatrného zdraví a vyčerpala se životními povinnostmi. A tak po krásném rodinném životě se svým manželem a dětmi, po životě plném dobrých skutků zemřela na hradě Lemberku roku 1252 ve stáří asi 27 až 30 let. Opláklávána všemi domácími i poddanými a zvláště dominikány, které ctila jako své otce a milovala jako své syny.

Byla pochována v kostele sv. Vavřince v Jablonném, kde její tělo dodnes odpočívá.

28. srpna 1907 byla Zdislava blažořečena papežem sv. Piem X.
21. května 1995 Zdislava byla svatořečena papežem Janem Pavlem II.
24. října 2000 papež Jan Pavel II. prohlásil sv. Zdislavu za hlavní patronku litoměřické diecéze. Od jara 2002 dle ustanovení krajského zastupitelstva je patronkou celého Libereckého kraje.

Zdroj: www.zdislava.cz

Podle knihy P. Ambrože M. Svatoše O.P. „Paní Zdislava“

Patronka:

rodin, kongregace sester dominikánek, Diecéze litoměřické, Libereckého kraje, českého národa...

Atributy:

děti, manžel, kostel, vinná réva a břečťan, erb Ivice, rozdavatelka almužen chudým či ošetřovatelka nemocných

www.nockostelu.cz

© 2023 Biskupství litoměřické. Grafika: StudioLinka.

Zdroj: cs.wikipedia.org

www.dltm.cz

SOUTĚŽ NOCI KOSTELŮ

SOUTĚŽ NOCI KOSTELŮ 2023

KORUNKA SV. ZDISLAVY A ČELENKA Z RŮŽÍ SV. TEREZIE

Návod k použití

Tento papírový leták je určen k soutěži Noci kostelů nebo pro radost malým slečnám.

Jedná se o vystřihovánku. Stačí jen odstříhnout pás na jedné či druhé straně, na kterém je vyobrazena buď korunka nebo čelenka. Starší děti mohou pečlivě vystříhat přesné tvary jako je tomu na obrázcích.

Menším dětem mohou pomoci rodiče nebo starší sourozenci.

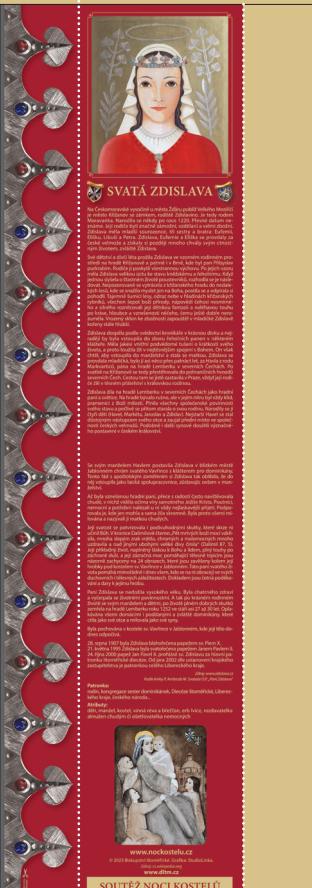
Nakonec zbyde ještě na památku středový pás s povídáním o obou světicích.

SOUTĚŽ NOCI KOSTELŮ

Pravidla letošní soutěže najdete na předchozích stranách. Na vaše fotografie se těšíme :-)

2. a 3. strana letáku

Díl A i B má protilehlý díl vždy na opačné straně. Důležitá informace zejména při tisku po A4. Poté je třeba uprostřed díly ještě slepit.

1. a 4. strana letáku

SOUTĚŽ NOCI KOSTELŮ

Leták najdete na místech konání Noci kostelů nebo si ho můžete stáhnout z webu: www.nockostelu.cz/tiskoviny